

Neděle 2.3.2014 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

O zdravém zraku a slepotě srdce

Mt 20,29-34 „Pane, ať se otevřou naše oči!“ **Iz 42,1-9** „Já, Hospodin jsem tě povolal....., abys otvíral slepé oči...“ - **Jan 9,35-41** „Přišel jsem na tento svět k soudu; aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí“.

Zrak je úžasný Boží dar! Díky němu prožíváme život v barvách, prostorově a s nejrůznějšími efekty. Krása stvoření, nádhera přírody, originalita člověka a mnoho dalších vjemů náš život obohacují neopakovatelným způsobem! Pokud máme zdravé oči, neumíme si život bez zraku představit. Existují projekty a akce, které mají zdravým lidem aspoň trochu přiblížit svět, ve kterém žijí slepí.

1. Ježíš uzdravuje

Když se ve starém Izraeli mluvilo o Mesiáši, Zachránci, kterého Bůh pošle vyvolenému národu, mluvilo se také o tom, že bude mít mimořádné schopnosti. Bude lidi vysvobozovat, zachraňovat a uzdravovat. Tak o tom píše prorok Izajáš a Pán Ježíš to při svém kázání vztahuje na sebe. Ježíš z Nazaréta svými dary všechny dosud známé Boží služebníky převyšuje. Lidé za Ním přicházejí s nejrůznějšími nemocemi a On je uzdravuje. Žádná bolest, žádné trápení, se kterým se mezi lidmi setká, ho nepřekvapí. Nikdo jiný před ním ani nikdo jiný po něm neměl takovou moc jako On. Jedním z Mesiášových darů měl být také dar uzdravování slepoty. To byla nemoc, kterou ve starověku léčit neuměli. Uzdravení ze slepoty to byl zázrak, který mohl způsobit jedině Bůh! Proto se v Ježíšově blízkosti ozývají občas slepí a prosí o pomoc a uzdravení. Touží po plnosti života. Chtějí vidět jako ostatní. Tak o tom vypráví evangelium, když líčí příběh slepce Bartimaia. - Lidé si povídají o Ježíšových uzdraveních a zprávy o tom se rychle šíří na všechny strany. Nemocní nečekají, až Ježíš přijde do jejich města, ale jdou za ním, vyhledávají ho a prosí o pomoc. Akorát slepí a ochrnutí to mají těžké. Ti se sami daleko nedostanou. Proto často čekají, až Ježíš půjde kolem...

2. Ježíš uzdravuje slepotu

V evangeliích najdeme několik příběhů o uzdravení slepých. Pán Ježíš věděl o jejich bídě a rád jim pomáhal. Dost často se nemocných ptal, co vlastně od něho čekají. Všichni odpovídali velmi podobně: „Pane, ať vidím! Ať se mi otevřou oči!“. Bylo to přece jasné a možná se tomu podíváme, proč se Pán Ježíš takto ptá. Vždyť lépe než jiní věděl, po čem tito lidé touží. Tak nějak to probíhalo také u Jericha. Ježíš vychází z města, za Ním velký zástup lidí. Jsou na cestě do Jeruzaléma. Do té vzrušené atmosféry kolem Ježíše najednou zazní křik 2 slepců, kteří zjistili, že kolem jde zrovna Ježíš z Nazaréta. Lidé slepce uklidňují, ale moc se jim to nedaří. Ti ze všech sil dál křičí a nedají pokoj! Ostatní kolem to rozčiluje, ale Ježíš se zastaví. Ptá se slepců na jejich přání. Když slyší odpověď, dotkne se jejich oči a uzdraví je. Stal se zázrak! Staly se dokonce zázraky dva! *První*: ti, kteří byli slepí, vidí. A ten *druhý*: ti, kteří žili z milodarů, trpěli svým postižením a nepoznali, jak vypadá život ve všech barvách, tvarech a rozmanitosti, tito lidé teď jdou za Ježíšem!

Možná nám to přijde normální, ale úplně samozřejmé to určitě není. Ti 2 muži měli přece víc možností, jak si zařídit život. Ježíš je k ničemu nenutí, neříká jim, co mají dělat, když teď vidí.

Oni se tak sami rozhodli. S divem uzdravení prožili ještě něco mimořádného: uviděli Ježíše jako Dárce nového života, vidí v NĚM toho, za kým má smysl jít. Ježíšova dobrota a Jeho slitování je přemohly a oni se následují svého Zachránce. - To není nějaká laciná propaganda. To je „reportáž“ ze života a obrázek, který zachytil evangelista mezi lidmi, kteří hledali v životě pomoc u Ježíše. A přece právě takové bezprostřední vyprávění nám přibližuje Božího Syna tím nejlepším způsobem. Pro Ježíše je důležitý každý člověk, Jeho dojíká neštěstí a trápení velkých i malých a On zachraňuje všechny, kteří volají o pomoc. Boží Syn má neskutečnou radost z toho, když Jeho soucit, zájem a pomoc promění lidské srdce; když Jeho milost přivede lidi ke změně života! Když začínají vidět nejen očima, ale také srdcem!

3. Ježíš uzdravuje (také) vnitřní zrak

Tělesná slepota je v Bibli někdy obrazem omezenosti a zaslepenosti duchovní. Tak o tom mluví v jedné chvíli také Ježíš Kristus. Slepotu používá jako obraz něčeho, o čem my sami často ani nevíme. Pán Ježíš mluví o tom, že člověk může být slepý, a přesto dokáže „vidět“ srdcem, rozumět duchovním pravdám a věřit Ježíši Kristu. Ale pak to může být i obráceně: lidé mohou mít zdravé oči, ale přitom být obrazně „slepí“, zaslepení, „zabednění“, naprosto neschopni vnímat víc než to, co je vidět: Boží jednání a slyšet Boží oslovení. Ježíš zde mluví o duchovním životě a správném, duchovním vnímání....To je ta největší zaslepenost, kdy člověk nevidí Ježíše jako Božího Syna a svého Zachránce. To je ta oční a srdeční vada, kvůli které Ježíš přišel a kterou přišel uzdravit.

Co máme vidět, kromě toho, co vidíme očima? *To první*, co můžeme a máme vidět srdcem, je to, že život je velký a vzácný dar. To lidé většinou vidí. Ale ne všichni jsou schopni za darem života vidět milujícího Boha. Pokud to vidíme, vede nás to k pokoře i k vděčnosti. *To další*, co je třeba vidět a co nevidíme hned, je naše situace před Bohem. Na to, abychom viděli svou ztracenost před Bohem, svůj hřích, nestačí zdravé oči. Potřebujeme, aby nám Bůh otevřel vnitřní zrak. Když vidíme, jak nás vidí Bůh, a dotkne se nás Duch svatý, vede nás to k pokání, k víře a k novému životu. *Pak* je ještě důležité vidět bližního a jeho potřeby. Ve svém sobectví jsme obvykle zahleděni do sebe. Vidíme jen sebe a vlastní potřeby, jdeme za svými cíli a potřeby druhých nás nezajímají. Pán Ježíš to přišel změnit. Bůh v Ježíši Kristu nám chce otevírat vnitřní zrak a srdce tak, abychom viděli Krista, správně sebe i potřeby druhých.

Jednou Ježíš vypráví příběh o člověku, kterého přepadli lupiči, okradli a zmlátili. Okolo místa, kde se to stalo, šli postupně 3 muži. Všichni viděli totéž, ale jen 1 udělal to, co měli udělat i ti 2 před ním. Zastavil se u okradeného a poraněného člověka, postaral se o něho a svěřil ho do péče dalších. V jiném podobenství vypráví Ježíš o chudákovi Lazarovi, který sedával u domu boháče a ten pro potřebného chudáka nahnul ani prstem. Viděl ho, ale choval se jako slepý. Ještě jindy vyučuje Boží Syn své posluchače a mluví s nimi o tom, jak skutky pomoci a milosrdenství potřebným lidem mají v Jeho očích nesmírnou hodnotu. – Jak je to možné, že některé věci nevidíme? Proč se chováme tak, jako kdybychom je neviděli?! Je to kvůli srdci. Abychom mohli vidět srdcem a správně jednat, potřebujeme uzdravit srdce. Často je to naše srdce tvrdé a nechce milovat, nechce pomáhat, nechce sloužit potřebným. Nepotřebujeme Ježíšův uzdravující dotek? Kdybychom byli slepí, asi bychom volali k Pánu o uzdravení. Ale proč nevoláme k Bohu o pomoc, když zjistíme, že nevidíme správně srdcem? Náš Bůh chce, abychom žili jako lidé „naplno“, abychom nejen viděli, ale také věřili. A pak jako věřící žili - s otevřeným srdcem a s uzdraveným vnitřním zrakem.

Bronislav Kaleta